

Nr 230.

Av herr **Bondeson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.*

Frågan om militära förbands förläggning har städse vållat stora menings-
skiljaktigheter. Ortsintressena ha därvid givetvis fått stå tillbaka för mili-
tära hänsyn, men där båda intressena samtidigt kunnat tillgodoses, har som
regel en god lösning kunnat åstadkommas. Från kommunalt håll i Lands-
krona ha tid efter annan till militära myndigheter inom armén och marinen
gjorts hänvändelser i syfte att få delar av rikets försvarsmakt förlagda till
denna gamla garnisonsstad. Även från ledningen av »Statens tvångsarbets-
anstalt i Landskrona samt statens vårdanstalt för alkoholister därstädes»
ha vissa påpekanden i denna riktning gjorts i samband därmed, att det av
anstalten disponerade s. k. citadellområdet med därvarande byggnader sedan
våren 1940 i huvudsak utrymts och tills vidare upplåtits till militära myn-
digheter. Även i Landskrona stadsfullmäktige har frågan förts fram i form
av en motion i januari innevarande år.

Några planer att, när lugnare förhållanden inträda, åter förflytta de nu
på annat håll placerade kvinnliga tvångsarbetarna och alkoholisterna till
Landskrona synas ej föreligga, varför frågan om anstaltbyggnadernas an-
vändning för annat ändamål i alla händelser blir aktuell. Under sådana för-
hållanden bör enligt min mening noga övervägas, huruvida den nuvarande
tillfälliga förläggningen av militär till citadellområdet kan bli av mera sta-
digvarande natur. Skulle ytterligare lokaler erfordras, torde Landskrona
stad ej lägga hinder i vägen för återlämnande till staten av byggnader eller
delar av desamma å det gamla kasernområdet.

Vilket vapenslag som bör komma i fråga vid en permanent militär för-
läggning inom Landskrona stads område, därom kunna delade meningar
råda. Från sakkunnigt håll har uttalats, att något militärt hinder för en
förläggning ej föreligger, vare sig det komme att gälla ett truppförband
eller en militär undervisningsanstalt. I den kungl. propositionen diskuteras
å sid. 229—232 förläggningen av det planerade Skånska pansarregementet.
1942 års försvarsberedning föreslår delad förläggning av regementet, var-
igenom endast en del av detsamma bleve förlagd till Hälsingborg, och även
försvarsministern synes hysa vissa betänkligheter beträffande försvarsut-
redningens förslag att förlägga hela regementet till nämnda stad. De be-
farade kostnaderna vid en partiell förläggning av regementet till annan ort
skulle till ej ringa del elimineras, om denna andra ort bleve Landskrona,

där staten redan äger ett betydande byggnadskomplex, som redan användes för militärt ändamål. Då det därjämte i Landskrona vid Landsverks stora anläggningar tillverkas stridsvagnar för arméns behov, torde detta vara ett ytterligare skäl för pansartruppens förläggning till denna stad.

Jag kan ej heller underlåta att omnämna de förslag, som både i äldre och senare tid varit uppe att till Landskrona med dess ypperliga hamnförhållanden förlägga en mindre marinstation eller annat etablissement inom marinen.

Under åberopande av vad som anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 210 måtte för sin del beakta de stora möjligheter, som finnas i Landskrona för militära förbands eller institutioners förläggande till denna ort.

Stockholm den 29 april 1942.

Lennart Bondeson.
